
Priorytety polskiej prezydencji w Radzie Unii Europejskiej 1.07.2011-31.12.2011 (fragmenty)

Rocznik Integracji Europejskiej nr 5, 458-465

2011

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Dok. 2

Priorytety polskiej prezydencji w Radzie Unii Europejskiej

1.07.2011–31.12.2011

(fragmenty)

Część strategiczna

Unia Europejska zmienia się w tempie i stopniu nieobserwowanym od dawna. Kryzys gospodarczy, główna przyczyna tych zmian, pokazał także siłę integracji europejskiej, gdyż to właśnie wspólnym wysiłkiem Europa przewyciężyła najgłębszą falę kryzysu. Wyzwania stojące przed Unią Europejską są wciąż ogromne. Nasze społeczeństwa się starzeją, model państwa opiekuńczego wymaga zmian, a ograniczony wskutek kryzysu wzrost gospodarczy dodatkowo zwiększa presję na finanse publiczne.

Także sytuacja międzynarodowa wymaga od Europy większej uwagi i spójności działań, ponieważ wzrasta znaczenie gospodarcze i polityczne innych regionów świata. W stosunkach z państwami sąsiedzkimi Unia powinna wykazać zdecydowaną aktywność. Konieczne jest ustabilizowanie funkcjonowania Unii w nowych ramach traktatowych. Na drugą połowę 2011 r. przypadnie dalsza praktyczna implementacja postanowień Traktatu z Lizbony. Polska prezydencja podejmie prace w nowych dziedzinach, w których na mocy postanowień traktatowych Unia Europejska może się angażować w większym stopniu niż dotychczas.

Skala wyzwań, przed jakimi stoi Europa, wymaga pogłębienia integracji i wytejzonej współpracy na rzecz wzrostu gospodarczego. Aby podejmowane działania były skuteczne, musi istnieć synergia między aktywnością na poziomie europejskim i narodowym. Europa może być silna – musi się jednak zjednoczyć w obliczu licznych wyzwań.

Trzeba pokazać Europejczykom, że Unia potrafi działać skutecznie. Najbliższe dwa lata będą czasem podejmowania decyzji w sprawie Wieloletnich Ram Finansowych UE, głębszej integracji gospodarczej oraz długofalowych celów polityki zagranicznej Unii. Trzeba będzie przeanalizować i zmodernizować kształt najważniejszych polityk unijnych – Polityki Spójności, Wspólnej Polityki Rolnej (WPR), a także programu finansowania badań i innowacji, funduszy na rzecz kultury, mediów, budowy sieci transeuropejskich oraz wielu innych instrumentów. Polska prezydencja będzie dążyć do wprowadzenia Unii Europejskiej na tor szybszego rozwoju i skupi się na trzech priorytetach:

- integracja europejska jako źródło wzrostu;
- bezpieczna Europa;
- Europa korzystająca na otwartości.

Integracja europejska jako źródło wzrostu

W 2011 r., będzie się utrzymywać ożywienie gospodarcze w UE, a średni prognozowany wzrost wyniesie 1,8% PKB. Powiększać się natomiast będą różnice między pań-

stwami członkowskimi, niektóre kraje odnotują wzrost PKB, podczas gdy inne wciąż będą się zmagaly z recesją. Bezrobocie nie zmniejszy się znacząco, a jednocześnie będą wprowadzane programy oszczędnościowe pociągające za sobą niemałe koszty społeczne. Ograniczenie deficytu budżetowego oraz redukcja zadłużenia publicznego będzie miała znaczenie nie tylko dla poszczególnych państw członkowskich, lecz również dla wzrostu gospodarczego całej Unii. Jeśli Europa ma być konkurencyjna w skali globalnej, nie może się skupiać tylko na spłacie zaciągniętych długów, ale musi też zdecydowanie działać na rzecz wzrostu.

Trzy lata reform zarządzania gospodarczego, w tym ustanowienie nowych mechanizmów i instytucji, świadczą o tym, że Unia wyciągnęła wnioski z kryzysu. Czas wychodzenia z kryzysu jest momentem na wypracowanie modelu wzrostu, dzięki któremu Europa będzie zdolna do dalszego rozwoju społeczno-gospodarczego. Polska prezydencja będzie działać na rzecz wzmocnienia wzrostu gospodarczego poprzez rozwój rynku wewnętrznego (w tym elektronicznego) oraz wykorzystanie budżetu UE do budowy konkurencyjnej Europy. Szansą dla wzrostu są także negocjacje i porozumienia handlowe z krajami trzecimi. Europa wychodzi z kryzysu wzmocniona, jednak o pełnym sukcesie zadecyduje odbudowa zaufania społecznego i dalszy wzrost gospodarczy. Konieczne jest wspólne wypracowanie takiej formuły rozwoju Unii, która zapewni dostatek obywateli. Powinien to być cel Unii Europejskiej, dlatego będzie to cel polskiej prezydencji. Prezydencja, działając w sposób kompleksowy, będzie pracować na rzecz jakościowego wzrostu, który pozwoli stworzyć przewagę konkurencyjną Europy.

Realizacja celów prezydencji będzie w przeważającej mierze zależała od kształtu przyszłych Wieloletnich Ram Finansowych po 2013 r. Polska prezydencja, która rozpocznie negocjacje nad ramami finansowymi w oparciu o propozycję Komisji Europejskiej, będzie dążyła do wypracowania jak najkorzystniejszej oferty dla całej Unii Europejskiej. W czasach kryzysu to właśnie budżet unijny powinien się stać narzędziem inwestycyjnym, które istotnie przyczyni się do wzrostu gospodarczego UE. Polityka Spójności, podstawowy instrument realizacji celów strategii gospodarczej „Europa 2020”, powinna pozostać główną polityką UE. Z tej polityki korzystają wszystkie państwa członkowskie. Europejskie wydatki wzmacniają fundamenty rynku wewnętrznego – inwestycje w nowoczesną infrastrukturę czy kapitał ludzki to tworzenie aktywów konkurencyjnej gospodarki europejskiej. Istotna w tym kontekście będzie także reforma Wspólnej Polityki Rolnej, która zapewni modernizację europejskiego rolnictwa i jego większą konkurencyjność. Definiowanie nowego unijnego budżetu oznacza de facto definiowanie kształtu Unii na najbliższą dekadę. Polska prezydencja chce, by nowe ramy finansowe potwierdzały, że zwiększenie współpracy w ramach Unii jest właściwą odpowiedzią na kryzys gospodarczy i wyzwania, które przyjdzie podejmować społeczeństwom europejskim w najbliższych latach.

Priorytetem prezydencji jest dążenie do pogłębienia rynku wewnętrznego i dokończenia jego budowy, tak by w pełni można było wykorzystać jego potencjał wzrostu. Brak przejrzystych zasad funkcjonowania jednolitego rynku wciąż stanowi poważną barierę – tak dla przedsiębiorców chcących rozszerzyć swoją działalność, jak i dla obywateli, którzy nie mają dostępu do oferty całego rynku europejskiego. Z entuzjazmem prezydencja przyjmuje propozycję Komisji Europejskiej Single Market Act, która

zmierza do przebudowy rynku wewnętrznego w wielu obszarach o priorytetowym znaczeniu. Prezydencja zamierza położyć nacisk na rozwój rynku usług elektronicznych i w tym celu podejmie działania na rzecz zniesienia barier uniemożliwiających prowadzenie transakcji transgranicznych on-line oraz dalsze prace nad obniżaniem cen w usługach roamingowych.

Szacuje się, że 60% transakcji on-line nie dochodzi w Europie do skutku, głównie ze względu na bariery prawne. Dlatego prezydencja podejmie prace nad projektem Komisji Europejskiej w zakresie prawa kontraktowego, który będzie mógł skutkować stworzeniem 28. reżimu prawnego. Byłby to tzw. instrument opcjonalny, który ułatwi zawieranie umów sprzedaży na rynku wewnętrznym, w tym uprości transakcje internetowe potencjalnie dla 500 mln konsumentów i europejskich przedsiębiorców. Funkcjonowałby on obok 27 systemów prawnych państw UE.

Małe i średnie przedsiębiorstwa (MŚP) są kluczowe dla wzrostu gospodarczego Europy, gdyż tworzą ok. 60% PKB oraz generują prawie 70% miejsc pracy. Dlatego polska prezydencja będzie wspierać inicjatywy Komisji Europejskiej w zakresie ułatwiania dostępu do rynków kapitałowych oraz funduszy wysokiego ryzyka, a także wsparcia MŚP na rynkach krajów trzecich.

Prezydencja będzie także dążyć do finalizacji prac nad stworzeniem systemu patentowego, taniego i łatwo dostępnego dla europejskich przedsiębiorców. Brak patentu europejskiego z jednolitym skutkiem jest zbyt kosztowny dla naszych gospodarek, dlatego należy tę sprawę szybko zakończyć. Prezydencja położy nacisk na dalsze otwieranie się rynku europejskiego na kontakty handlowe z partnerami zewnętrznymi. Kluczowe znaczenie ma konieczność eliminacji przez kraje trzecie barier pozataryfowych, które unijnym towarom, inwestycjom i usługom ograniczają lub uniemożliwiają dostęp do tych rynków.

Szerokiemu zaangażowaniu na rzecz najważniejszego projektu UE – rynku wewnętrznego, stanowiącego podstawę europejskiej gospodarki, będzie służyć Forum Rynku Wewnętrznego (Single Market Forum – SIMFO). Celem SIMFO będzie wsparcie i rozwój rynku wewnętrznego poprzez podniesienie świadomości przedsiębiorców i obywateli na temat praw im przysługujących oraz możliwości wynikających z czterech swobód traktatowych.

Wyzwania, które stoją przed Europą, wymagają nie tylko kontynuowania dotychczasowych działań, lecz również szukania nowych rozwiązań. Europa posiada zasoby i wyjątkowe doświadczenia, które mogą stać się źródłem wzrostu gospodarczego i dobrobytu społeczeństw, tym samym źródłem zrównoważonego rozwoju Europy. Jednym z takich zasobów jest kapitał intelektualny Europy. W lutym 2011 r. Rada Europejska wezwała do wdrożenia strategicznego i zintegrowanego podejścia służącego pobudzaniu innowacji i pełnego wykorzystania kapitału intelektualnego Europy z pożytkiem dla obywateli, przedsiębiorstw – zwłaszcza MŚP – i naukowców. Dlatego prezydencja położy szczególny nacisk na działania na rzecz wzmocnienia spójności i synergii między politykami i inicjatywami UE, tak by sprzyjały pełnemu wykorzystaniu kapitału intelektualnego Europy. W tym kontekście, modernizacja uniwersytetów i promowanie mobilności młodzieży znajdują się wśród priorytetów prezydencji. Pełne wykorzystanie kapitału intelektualnego Europy, służące budowie europejskiej przewagi konkurencyjnej, wymaga m.in. podjęcia działań na rzecz modernizacji

uniwersytetów i lepszego wykorzystania potencjału naukowego UE. Prezydencja położy nacisk na bliższą współpracę szkół wyższych ze środowiskiem biznesu oraz ich rolę w kształtowaniu postaw społecznych i obywatelskich.

Mobilność młodzieży sprzyja poszerzaniu horyzontów i doświadczenia kluczowego dla przyszłości Europy pokolenia, ponieważ zwiększa perspektywy wejścia na rynek pracy. Dalszy, systematyczny rozwój programu „Uczenie się przez całe życie”, który zawiera programy Comenius, Erasmus i Leonardo da Vinci, jak również schematów mobilności dla młodych naukowców (program Marie Curie) będą wzmacniały kapitał intelektualny Europy. Dlatego prezydencja rozpocznie wzmoczone przygotowania do następnej generacji programu.

Prezydencja będzie także podejmować działania mające na celu implementację inicjatywy „Unia Innowacji”. Będziemy wspierać budowę zrównoważonej i zintegrowanej Europejskiej Przestrzeni Badawczej, która powinna być postrzegana jako europejska wspólnota aktywnie odpowiadająca na globalne wyzwania i w pełni wykorzystująca kapitał intelektualny wszystkich państw i regionów Europy.

Bezpieczna Europa – żywność, energia, obronność

Warunkiem koniecznym działań pro wzrostowych jest stabilizacja i bezpieczeństwo obywateli Europy. Budowanie wzrostu gospodarczego w Unii nie będzie możliwe bez zapewnienia bezpieczeństwa i stabilizacji finansów publicznych, bezpieczeństwa energetycznego, działań na rzecz wzmacniania polityki bezpieczeństwa i obrony oraz stabilizacji granic i bezpieczeństwa wewnętrznego, czy wreszcie bezpieczeństwa żywnościowego. Prezydencja dołoży starań, by spełnić ten podstawowy warunek dalszego pomyślnego rozwoju Europy.

Unia przede wszystkim musi na stałe odzyskać zaufanie rynków finansowych.

Wzmocnienie zarządzania gospodarczego w UE będzie głównym priorytetem polskiej prezydencji w obszarze gospodarczym i finansowym, ponieważ należy dokonać pełnej implementacji legislacji z zakresu zarządzania gospodarczego. Rada UE będzie działać na rzecz konsekwentnego stosowania Paktu Stabilności i Wzrostu, w szczególności będzie oceniać postępy państw członkowskich w zakresie redukcji nadmiernych deficytów podczas pierwszego roku obowiązywania Semestru Europejskiego. Prezydencja będzie wspierała działania i propozycje służące poprawie regulacji i nadzoru rynków finansowych, jak również opracowaniu zasad zarządzania kryzysowego, które będą służyły zabezpieczeniu sektora przed negatywnymi skutkami kryzysów oraz utrzymaniu stabilności rynków finansowych.

Zewnętrzna polityka energetyczna ma fundamentalne znaczenie dla przyszłości Unii Europejskiej w coraz bardziej zglobalizowanym świecie. Pozycja Unii wobec głównych producentów, konsumentów i państw tranzytowych surowców energetycznych może być zdecydowanie silniejsza, jeśli podjęte zostaną aktywne działania pozwalające na sprawniejsze funkcjonowanie UE w międzynarodowym środowisku energetycznym. Takie działanie przełoży się na znaczne oszczędności i lepsze warunki do rozwoju gospodarczego. Prace nad nową strategią energetyczną na najbliższą dekadę oraz wyzwania stojące przed UE w perspektywie średnio- i długoterminowej powodują, że istnieje potrzeba przeprowadzenia analizy aktualnego stanu zewnętrznej

polityki energetycznej UE oraz wypracowanie rekomendacji pozwalających na jej wzmocnienie.

Działaniem priorytetowym będzie także rozwijanie praktycznych aspektów Zintegrowanego Zarządzania Granicami oraz upowszechnianie najlepszych praktyk w zakresie ochrony granic. Prezydencja będzie dążyć do zakończenia prac nad zmianą rozporządzenia o Fronteksie, w celu wzmocnienia jego zdolności do realizacji działań wspierających państwa członkowskie w sytuacjach kryzysowych, choćby takich, jakich doświadczamy obecnie w związku z wydarzeniami w Afryce Północnej i na Bliskim Wschodzie. Prezydencja skupi poza tym swoje wysiłki na skutecznym wdrażaniu inicjatyw o zasadniczym znaczeniu dla realizacji Programu Sztokholmskiego. Będzie działała na rzecz dalszego rozwijania koncepcji bezpieczeństwa wewnętrznego, w tym m.in. na rzecz zwiększenia efektywności komunikacji kryzysowej.

Zupełnie podstawowe znaczenie ma dla europejskich obywateli bezpieczeństwo żywnościowe. W związku z prognozowanym wzrostem liczby ludności na świecie, Europa musi rozwijać w zrównoważony sposób swoje zdolności produkcyjne. W czasie polskiego przewodnictwa dyskusja nad przyszłością Wspólnej Polityki Rolnej wejdzie w fazę rozstrzygającą, która zostanie zakończona nie wcześniej niż w 2012 r. Zreformowana Wspólna Polityka Rolna, efektywnie wykorzystująca środki finansowe UE, powinna utrzymywać orientację na rynek, uwzględniać dobra publiczne, w tym bezpieczeństwo żywnościowe oraz wielofunkcyjny rozwój rolnictwa i obszarów wiejskich. Istotnym elementem w ramach reformowanej WPR będą zwłaszcza rozstrzygnięcia dotyczące płatności bezpośrednich i wsparcia rozwoju obszarów wiejskich, ale także polityki jakości produktów rolnych. Prezydencja będzie ponadto, prowadziła prace nad wdrażaniem unijnego planu działań na rzecz bioróżnorodności. Istotnym uzupełnieniem działań w zakresie bezpieczeństwa jest wzmocnienie zdolności UE do oddziaływania na środowisko międzynarodowe w tym zakresie. Unia silna wewnętrznie, z dynamicznie rozwijającą się i innowacyjną gospodarką, mającą ugruntowaną pozycję w światowym systemie gospodarczym musi – poza swą najbardziej skuteczną „soft power” – rozwijać Wspólną Politykę bezpieczeństwa i Obrony. Traktat z Lizbony stwarza po temu dobre warunki. Nie tylko daje podstawy prawne do budowania nowych form współpracy wewnątrz UE, ale wprowadza też ducha konsolidacji, służąc pogłębieniu integracji i dając szansę na pełniejsze wykorzystanie istniejących mechanizmów i zdolności w UE. Prezydencja zamierza rozpocząć debatę nad wzmocnieniem struktur odpowiadających za przygotowanie i planowanie operacji, tak by odzwierciedlały one unikatowy cywilno-wojskowy charakter działań stabilizacyjnych i kryzysowych UE. Będzie też wspomagać działania na rzecz utrwalania bezpośredniego dialogu UE z NATO.

Istotnym elementem polskiego przewodnictwa w Radzie UE będzie wzmocnienie zdolności wojskowych i cywilnych UE. Zamierzamy też m.in. podjąć inicjatywę poprzędników w kwestii rozwoju powiązań między Wspólną Polityką Bezpieczeństwa i Obrony oraz Przestrzenią Wolności Bezpieczeństwa i Sprawiedliwości.

Europa korzystająca na otwartości

Dostatek społeczeństw Unii Europejskiej zależy nie tylko od sytuacji wewnętrznej, lecz również od stosunków z państwami trzecimi i sytuacji poza Unią. Polska prezy-

dencja będzie spierała politykę zagraniczną i bezpieczeństwa UE służącą wzmocnieniu pozycji Unii na arenie międzynarodowej.

Najsilniejszym narzędziem, jakie Unia ma do dyspozycji jest rola wzorca, punktu odniesienia dla innych państw. Należy dążyć do poszerzenia strefy wartości i regulacji europejskich poprzez dalsze rozszerzanie UE, rozwój współpracy z państwami sąsiedzkimi, promowanie europejskich rozwiązań na forach globalnych, budowę pogłębionych relacji z partnerami strategicznymi oraz mądrą i skuteczną politykę rozwojową.

Działania Unii Europejskiej w tej dziedzinie będą miały istotny wpływ na gospodarkę unijną. Poprzez budowę całościowych i pogłębionych stref wolnego handlu z państwami Partnerstwa Wschodniego, UE przyczyni się do powiększenia strefy objętej zasadami i regulacjami unijnymi. Aktualny rozwój sytuacji międzynarodowej każe uważnie spojrzeć na sprawy związane z procesem stabilizacji i demokratyzacji w obszarze sąsiedztwa UE. Ważnym zadaniem polskiej prezydencji będzie wzmocnienie relacji gospodarczo-handlowych z południowym sąsiedztwem UE. Z kolei kontynuowanie procesu rozszerzenia Unii doprowadzi do tego, że rynek wewnętrzny obejmie swym zasięgiem następne miliony obywateli.

Rola Unii na świecie w dużej mierze zależy od naszej pozycji w regionie. We współpracy z sąsiadami, tymi z południa i ze wschodu, drzemie niewykorzystany potencjał. Dobre stosunki sąsiedzkie mogą wzmocnić Europę, także w wymiarze gospodarczym, przynosząc jej najwięcej korzyści, stosunkowo niewielkim kosztem. Unia Europejska chce rozpocząć pracę nad wdrażaniem poszerzonej oferty dla sąsiedztwa, zgodnie z wynikami przeglądu Europejskiej Polityki Sąsiedztwa.

W relacjach z krajami objętymi Partnerstwem Wschodnim, UE będzie dążyć do zawierania umów stowarzyszeniowych i tworzenia całościowych i pogłębionych stref wolnego handlu (m.in. finalizacja lub znaczący postęp w negocjacjach z Ukrainą i Mołdową), do postępów w liberalizacji wizowej oraz do pogłębiania współpracy sektorowej. Impulsem do dalszego rozwoju Partnerstwa Wschodniego będzie szczyt z udziałem głów państw i szefów rządów wszystkich państw członkowskich i partnerskich. Szczyt Partnerstwa Wschodniego wyznaczy dalsze cele współpracy UE z jej wschodnimi sąsiadami. Planowanie konkretnych działań będzie możliwe dzięki organizacji przez prezydencję szeregu spotkań na poziomie ministerialnym, w tym z udziałem ministrów spraw zagranicznych. Nieodzowny będzie udział społeczeństwa obywatelskiego – na listopad 2011 r. planowane jest w Polsce Forum Społeczeństwa Obywatelskiego Partnerstwa Wschodniego. W wypadku Białorusi celem Unii Europejskiej będzie zachęcanie tego kraju do współpracy z Zachodem, jednak pod warunkiem respektowania przez niego podstawowych zasad demokracji i praw człowieka.

UE jest też zdeterminowana, by rozwijać współpracę w dziedzinie WPBiO z partnerami z Europy Wschodniej. Korzyści z takiej współpracy powinny być obustronne i zachęcać partnerów do podejmowania reform służących poprawie ich bezpieczeństwa.

W świetle ostatnich wydarzeń w Tunezji, Egipcie, Libii, a także w innych krajach Południowego Sąsiedztwa, polska prezydencja będzie zabiegać o współpracę opartą na partnerstwie, koncentrującą się na wspieraniu demokratycznej transformacji, budowie nowoczesnych struktur państwowych bazujących na reformach konstytucyjnych, wzmocnieniu sektora sądownictwa i bezpieczeństwa oraz walce z korupcją. W dziedzinie budowy społeczeństwa obywatelskiego istotne będzie wsparcie UE w ramach ochrony podsta-

wowych wolności oraz wzmocnienia mechanizmów zapobiegania prześladowaniom mniejszości, w tym chrześcijan. Równoległym obszarem wsparcia będzie pobudzanie wzrostu i rozwoju gospodarczego oraz tworzenie nowych miejsc pracy, a także pogłębianie relacji handlowych i ułatwianie ruchu osobowego dla określonych grup.

Rozszerzenie jest strategicznym projektem politycznym UE. Leży ono w interesie zarówno Unii, jak i krajów ubiegających się o członkostwo. Proces rozszerzenia wzmacnia stabilizację w Europie oraz pozycję UE na arenie międzynarodowej, poszerza strefę dobrobytu i wspólnego kształtowania przyszłości w oparciu o jednakowe standardy. Co najważniejsze, rozszerzenie przyczynia się do umacniania bezpieczeństwa i pomyślności obywateli UE. Polska prezydencja będzie dążyć do zapewnienia postępu w realizacji strategii rozszerzenia. Stawia sobie za cel podpisanie Traktatu Akcesyjnego z Chorwacją. Zamierza wykorzystać wszelkie okoliczności sprzyjające kontynuowaniu negocjacji akcesyjnych z Turcją. Nowoczesna Turcja, silna gospodarczo i rozwinięta społecznie, byłaby wzmocnieniem UE. Prezydencja będzie dbać o zapewnienie znaczącego postępu w negocjacjach akcesyjnych Islandii. Będzie też silnie wspierać europejskie aspiracje państw Bałkanów Zachodnich.

Należy mieć nadzieję, że w trakcie polskiej prezydencji uda się ustanowić nowe ramy współpracy między UE a Rosją. Rada będzie wspierać działania służące podpisaniu nowego porozumienia z Rosją, zakreślającego merytoryczne i formalno-prawne ramy partnerstwa z Federacją Rosyjską, oraz rozwijać unijno-rosyjskie Partnerstwo na rzecz Modernizacji.

W obszarze wspólnej polityki handlowej najistotniejszą kwestią w okresie polskiej prezydencji będzie wypracowanie właściwej agendy VIII Konferencji Ministerialnej WTO w grudniu 2011 r. Pojawiające się ostatnio sygnały świadczą o tym, że może zaistnieć możliwość przyjęcia określonego pakietu uzgodnień rozwojowych dla krajów najmniej rozwiniętych oraz rozwiązań obniżających koszty prowadzenia działalności w obszarze handlu międzynarodowego, bez zamykania możliwości prowadzenia negocjacji mających na celu dalszą liberalizację handlu światowego. Zadaniem polskiej prezydencji będzie dążenie do wypracowania przez UE konkluzji i uzgodnień zamykających tę fazę negocjacji WTO.

Jest ważne, by głos Unii był spójny i wyraźny na wszelkich forach międzynarodowych tj. ONZ, G20, MFW, Grupy Banku Światowego, a także podczas Konferencji Stron Konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie Zmian Klimatu w Durbanie w Republice Południowej Afryki (COP17). Ponadto, prezydencja podejmie działania w celu intensyfikacji przygotowań do Konferencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zrównoważonego rozwoju „Szczyt Ziemi – 2012”, która odbędzie się w Rio de Janeiro w dniach 4–6 czerwca 2012 r.

Kryzys gospodarczy wpłynął na nastroje społeczne i poparcie dla integracji wśród Europejczyków. Unia to przede wszystkim 500 milionów obywateli, którzy oczekują sprawnego i skutecznego działania na rzecz rozwoju społeczno-gospodarczego. Polacy przez lata zmagali się z kryzysami, a członkostwo w Unii Europejskiej stanowi dla nas zwiędzenie walki o wolność. Dlatego integracja wzbudza w nas entuzjazm i chęć działania.

Polska prezydencja chce wykorzystać ten potencjał zwykłych obywateli i wyjść na przeciw oczekiwaniom Europejczyków. Wierzmy, że odważne podejmowanie wyzwań

i solidarne działania mogą przyczynić się do osiągnięcia rzeczy trudnych, a czasem niewyobrażalnych. Doświadczenie pokazuje, że w obliczu kryzysów, Europa potrafi działać skutecznie, i tak chcemy działać tym razem. Polska prezydencja będzie podporządkowana logice współpracy na rzecz wzrostu, bezpieczeństwa i otwartości Unii Europejskiej. Chcemy się przyczynić do wprowadzenia Europy na ścieżkę szybszego wzrostu gospodarczego i zwiększenia dobrobytu obywateli. Prezydencja, wspólnie z Przewodniczącym Rady Europejskiej, Wysokim Przedstawicielem ds. Polityki Zagranicznej i Bezpieczeństwa, Komisją Europejską, Parlamentem Europejskim oraz w bliskiej współpracy z partnerami trio, zamierza podporządkować swoje działania kwestii nadrzędnej – odblokowaniu potencjału Europy.

Wierzimy, że wzrost gospodarczy przyczyni się do odbudowy zaufania do Unii Europejskiej i stanie się nowym impulsem dla procesu integracji europejskiej.